

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 27Csp/20/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5120202649
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Scholtzová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2023:5120202649.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

27Csp/20/2020

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Janou Scholtzovou v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava – mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zastúpeného právnym zástupcom: JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom si sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava – mestská časť Staré Mesto, IČO: 37 927 795 proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/X, XXX XX D., o zaplatenie 2.299,67 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

27Csp/20/2020

- I. Žaloba sa v celom rozsahu zamieťa.
- II. Žalovanej proti žalobcovi sa priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

27Csp/20/2020

1. Žalobca Všeobecná úverová banka, a.s., dňa 27.02.2020 podal žalobu, v ktorej žiadal, aby žalovaná bola povinná zaplatiť žalobcovi sumu 2.299,67,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne odo dňa 26.07.2017 do zaplatenia a trovy konania.

2. Podľa návrhu doručeného 07.09.2020 Okresný súd E. uznesením č.k. 27csp/20/2020-70 zo dňa 08.09.2020 pripustil zmenu subjektu na strane žalobcu tak, že do konania namiesto doterajšieho žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s., vstúpi nový žalobca Intrum Slovakia, s.r.o., podľa § 80 ods. 1, 2, 3 CSP.

3. Žalobca v žalobe uviedol, že so žalovanou dňa 12.10.2015 uzavreli zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca žalovanej poskytol pôžičku vo výške 2.500,- eur. Podľa zmluvy mala žalovaná splácať v 60 mesačných splátkach vo výške 72,10,- eur až do celkovej sumy pôžičky vo výške 4.326,- eur, ale do podania žaloby zaplatila iba sumu 1.156,20,- eur. Podľa § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, žalobca listom zo dňa 25.05.2017 vyzval žalovanú na zaplatenie dlžných splátok a poskytol lehotu viac než 30 dní a súčasne bola žalovaná upozornená, že ak nedôjde k úhrade najstaršej omeškanej splátky, tak žalobca bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaná ani v poskytnutej lehote dlžné splátky nezaplatila a tak žalobca v zmysle citovaných ustanovení dňa 19.07.2017 úver zosplatiť, o čom žalovanú informoval listom zo dňa 20.07.2017. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti bolo upravené v článku 9.2 Zmluvných podmienok. Celkový dlh žalovanej ku dňu podania žaloby je suma

2.299,67,- eur a žalobca žiada aj zákonné úroky z omeškania od 6. dňa nasledujúceho po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, pretože oznámenie bolo poslané obyčajnou listovou zásielkou, kde bežná doba doručenia je 5 dní. Zmluvnú pokutu si neuplatňuje. Ku dňu podania žalobného návrhu mala žalovaná spolu zaplatiť sumu 3.455,87,- eur a táto suma je tvorená súčtom predpísaných splátok do zosplatnenia dlhu a sumou po zosplatnení: počet splátok 20 x výška splátky 72,10 = 1.442 + 2.013,87, čo je suma po zosplatnení a spolu je istina 3.455,87,- eur. Žalovaná zaplatila ku dňu podania žaloby sumu 1.156,20,- eur, takže dlžná suma zostáva 2.299,67,- eur a túto žiada žalobca od žalovanej zaplatiť spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 26.07.2017 do zaplatenia.

4. Žalovaná v odpore proti platobnému rozkazu Okresného súdu E. č. k. 27Csp/20/2020-35 zo dňa 17.06.2020 uviedla, že ročná úroková sadzba vo výške 26,98 % je v rozpore s dobrými mravmi. Podľa priemerných úrokových mier z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny pre spotrebiteľské a ostatné úvery so splatnosťou od 1 do 5 rokov v mesiaci október 2015 bola vo výške 10,75 %. Keďže úroková sadzba vo výške 26,98 % prevyšuje priemernú úrokovú sadzbu o viac ako 100 %, tak ide o neprimeranú úrokovú sadzbu, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi a dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 OZ, a teda sa nesmie priečiť dobrým mravom. Žalovaná poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu sp.zn.1Mcdo1/2009 zo dňa 31.07.2009 a rozhodnutie Krajského súdu v F. sp. zn. 19Co/139/2018 zo dňa 13.12.2018. Ďalej žalovaná uviedla, že žalobca neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. Podľa § 11 ods. 2 citovaného zákona v prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov a za hrubé porušenie sa považuje posudzovanie schopností splácať úver veriteľom bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať úver. Za hrubé porušenie sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods.19 až 42. Podľa názoru žalovanej neboli ani splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti podľa § 53 ods. 9 a § 565 OZ, nakoľko nebola predložená doručenka k oznámeniu o vyhlásení okamžitej splatnosti zo dňa 20.07.2017. Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti nemôže spôsobiť žiadne právne následky, keďže žalobca nepredložil doručenku k tomuto oznámeniu. V tejto súvislosti žalovaná poukázala na uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 5Cdo 129/2010 zo dňa 28.01.2011 o doručovaní. Ďalej uviedla, že z opatrnosti podala námietku premlčania.

5. Žalobca vo vyjadrení k odporu uviedol, že predložená zmluva spĺňa všetky náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Zároveň poukázal na aktuálny právny názor vyjadrený v rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 v právnej veci C-42/15 HomeCredit Slovakia, a.s., c/a G. D., ktorým sú slovenské súdy viazané. Námietka žalovanej, ktorá sa týka ročnej úrokovej miery je nedôvodná. Žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 2.500,- eur a zaviazala sa ho zaplatiť v 60. mesačných splátkach vo výške 72,10,- eur. Navýšenie úveru predstavuje len zmluvne dohodnutý úrok vo výške ročnej úrokovej sadzby 26,98 % a celková čiastka na zaplatenie je suma 4.326,- eur. Odplata nachádza svoje vyjadrenie v RPMN vo výške 26,98 % zhodne s dojednanou úrokovou sadzbou, pretože ide o jedinú odplatu za poskytnutý úver. Výška priemernej hodnoty RPMN pre úvery vo výške od 1.500 do 6.500 vrátane so splatnosťou od 1- 5 rokov zverejnená naposledy v čase uzavretia úverovej zmluvy MF SR predstavovala 18,01 % zhodne s uvedenou priemernou hodnotou RPMN v zmluve o pôžičke. Výška dojednanej odplaty 26,98 % neprevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch a je v súlade so zákonom stanovenou maximálnou výškou odplaty podľa § 1 a odsek 1 nariadenia vlády SR č. 87/95 Z.z. platného a účinného od 01.09.2014. Podľa tohto ustanovenia odplata nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4, pri v obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Z uvedeného vyplýva, že sám zákonodarca považuje odplatu vo výške dvojnásobku priemernej RPMN za akceptovateľnú a preto výška dojednanej odplaty podľa predmetnej úverovej zmluvy nemôže byť neprimeraná a v rozpore s dobrými mravmi. Žalobca poukázal na rozsudky krajských súdov. Právny predchodca žalobcu prostredníctvom svojho interného schvaľovacieho systému overil pravdivosť údajov uvedených klientov v jeho žiadosti, resp. zmluve o úvere a skúmal prostredníctvom sociálnej poisťovne príjmy a výdavky a trvania zamestnania a taktiež si overil počet úverov klienta v bankových a nebankových registroch. Žalovaná preukázala výšku ročného príjmu v sume 27.000,- eur a výšku mesačných výdavkov v sume 900,- eur. Pravosť a správnosť uvedených údajov žalovaná potvrdila aj svojím vlastnoručným podpisom na zmluve. Ďalej žalobca poukázal na ustanovenie § 565 a § 53 ods. 9 OZ a článok 9 bod 9.2 zmluvných podmienok. Pretože bola žalovaná preukázateľne v omeškaní viac ako 90 dní so zaplatením splátky splatnej v mesiaci marec 2017, tak žalobcom bola vyzvaná na zaplatenie a zároveň bola upozornená na možnosť zosplatnenia pohľadávky v celosti a písomnosť žalovaná riadne prevzala 31.05.2017 ako vyplýva

z podpisu na doručení. Úver bol zosplatnený ku dňu 19.07.2017 a oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti bolo doručované prostredníctvom obyčajnej listovej zásielky dňa 20.07.2017 a žalobca doručenkou nedisponuje, ale táto písomnosť má iba deklarátorné účinky a žalovaná sa o zosplatnení dozvedela najneskôr z podanej žaloby. Na základe tohto sú splnené podmienky podľa § 53 ods. 9 OZ. Žalobca trvá na podanej žalobe v celom rozsahu.

6. Žalovaná v podaní zo dňa 24.01.2021, 27.02.2021, a 25.03.2021 zotrvala na dôvodoch podľa odporu. Žalovaná namietla aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu, nakoľko ju v spore nijako nepreukázal. Veriteľ, ktorý pôvodne podal žalobu ani neposlal oznámenie o postúpení pohľadávky, ani nepredložil žiadnu doručenkú s podpisom žalovanej. Nepostačí len pripojiť podací hárok, a žalovaná poukázala na rozhodnutia súdov, vrátane Najvyššieho súdu SR. Zároveň poukázala na § 4 ods. 2 písm. c) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Ďalej sa vyjadrovala k ročnej úrokovej sadzbe 26,98 %, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi, čo má za následok neplatnosť podľa § 39 OZ. Žalovaná ďalej uviedla, že v zmysle § 53 ods. 9 OZ sú vyžadované dva úkony. Ako prvý je výzva podľa tohto ustanovenia a druhým je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Žalobca nepredložil žiaden doklad doručení s podpisom a žalovaná poukázala na rozsudok Krajského súdu v E. sp. zn. 10Co/84/2018. Na základe tohto oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru nemôže spôsobiť žiadne právne následky. Pretože nedošlo k platnému zosplatneniu úveru, nemôže byť platné ani následné postúpenie vzniknutej pohľadávky, a tak zmluva o postúpení je neplatným právnym úkonom a žalovaná žiadala žalobu zamietnuť.

7. Na pojednávaní 09.06.2021 žalovaná uviedla, že zotrváva na predchádzajúcich písomných vyjadreniach a uviedla dôvody totožné, ako v podanom odpore. Žiadala žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

8. Žalovaná v podaní doručené súdu 18.9.2023 poukázala na to, že veriteľ pred poskytnutím úveru riadne neoveril jej bonitu a nepredložil žiadne doklady, ktorými by preukázal, akým spôsobom bola overená bonita pred poskytnutím úveru. Nesplnil teda povinnosť v zmysle § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. čo má za následok v zmysle § 11 ods. 2, že nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie a v prípade hrubého porušenia podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaná uviedla, že žalobca hrubo porušil povinnosti podľa § 7 ods. 1 a nepostupoval s odbornou starostlivosťou a tak úver je bezúročný a bez poplatkov a zároveň nemôže ani požadovať jednorazové splatenie úveru. Ďalej poukázala na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravené v ustanoveniach § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka a na rozhodnutie Krajského súdu E. zo dňa 26.4.2018 sp. zn. 10Co/84/2018. Neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti a žalobca nepreukázal doručenie oznámenia o vyhlásení. Nepostačuje len priložiť list bez doručení a žalobca musí preukázať doručenkú s podpisom žalovanej, čo nebolo splnené. Ďalej žalovaná poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu zo dňa 28.1.2011 sp. zn. 5Cdo 129/2010 a uviedla, že žalobca nepredložil listinný dôkaz o tom, že oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti zo dňa 20.7.2017 sa dostalo do sféry dispozície žalovanej a že žalovaná mala objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle žalobcu. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti sa môže vzťahovať len na splátky zročné do budúcnosti a nie späť od vyhlásenia mimoriadnej splatnosti ako vyplýva aj z rozsudku Krajského súdu E. zo dňa 22.4.2015 sp. zn. 6Co/803/2014 a žalovaná uviedla aj rozhodnutie Najvyššieho súdu z 1.3.2009 sp. zn. 1Mobdo V15/2006 a uviedla aj ďalšie rozhodnutia súdov. Na základe všetkých týchto skutočností žiadala žalobu zamietnuť.

9. Žalobca vo vyjadrení doručenom súdu 18.9.2023 uviedol, že zosplatnenie pohľadávky bolo medzi stranami dohodnuté v zmluvných podmienkach článku 9 bod 2., ktoré sú súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalobca je toho právneho názoru, že nijakým výkladom ustanovenia § 53 ods. 9 OZ nemožno vyvodiť záver, že zákonodarcu vyžaduje dva úkony pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, jednak výzvu podľa § 53 ods. 9 a vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, ku ktorým musí byť preukázané doručenie oboch listín a takýto výklad by bol príliš extenzívny. Cieľom zákonodarcu bolo, aby bol dlžník preukázateľne upozornený na možnosť predčasného zosplatnenia úveru a toto upozornenie sa dostalo do jeho dispozičnej sféry, to znamená, aby sa mohol oboznámiť s jeho obsahom. Žalovaná sa doručením upozornenia, za ktoré sa dá považovať predžalobná upomienka, oboznámila s jeho obsahom. Následne pôvodný veriteľ využil možnosť predčasného zosplatnenia úveru, ku ktorému úkonu síce žalobca nepredkladá doručenkú alebo doklad, ktorý preukazuje odoslanie listiny, pretože táto listina má len deklarátorný charakter a účinky nastávajú spätne oboznámením sa žalovaného

s obsahom listiny o zosplatnení úveru. Pretože žalovaná bola preukázateľne v omeškaní viac ako 90 dní, tak v zmysle zmluvy a zmluvných podmienok bola formou predžalobnej upomienky zo dňa 25.5.2017 upozornená na možnosť zosplatnenia pohľadávky a keďže nezaplatila tak právny predchodca žalobcu pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru v celosti ku dňu 19.7.2017. Oznámenie o vyhlásení je zo dňa 20.7.2017. Pred zosplatnením bola žalovanej adresovaná výzva aj s doručenkou a v rámci tejto bola upozornená na možnosť zosplatnenia dlhu. Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti bolo zasielané len obyčajnou poštou a najneskôr sa o tomto žalovaná mohla dozvedieť doručením podanej žaloby. Žalobca uvádza, že táto listina má len deklaratórny charakter a jej účinky spätne nastanú momentom oboznámenia sa žalovaného s jej obsahom. Žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu D. D. zo dňa 11.5.2021 č.k. 14CoCsp/52/2020 bod 17 a na uznesenie totožného súdu č.k. 11CoCsp/11/2021-179 zo dňa 22.4.2021 bod 6.3 odôvodnenia a č.k. 16CoCsp/22/2021 zo dňa 6.10.2021 bod 8 a 9 odôvodnenia. Podľa uvedených rozhodnutí vyplýva, že oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru má deklaratórne účinky. K otázke zosplatnenia žalobca poukázal na rozsudok Okresného súdu H. č.k. 36Csp/210/2020-144 zo dňa 21.9.2021 bod 40 odôvodnenia. Zároveň poukázal na to, že právny predchodca žalobcu prostredníctvom interného schvaľovacieho systému overil pravdivosť údajov uvedených žalovanou v žiadosti respektíve v zmluve o úvere. Žalovaná v zmluve preukázala výšku ročného príjmu a zároveň aj výšku mesačných výdavkov a pravosť a správnosť týchto údajov potvrdila aj vlastnoručným podpisom na zmluve. Vzhľadom na všetky tieto skutočnosti žalobca žiadal, aby súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a priznal trovy konania.

10. Na základe dokazovania, ktoré bol vykonané oboznámením listinných dôkazov:

- zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- splátkového kalendára,
- notárskej zápisnice N3283/2017,
- oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru,
- predžalobnej upomienky,
- doručenky,
- prehľadu splátok a úhrad,
- oznámení o postúpení pohľadávky,
- rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok,

mal súd zistený nasledovný skutkový stav:

11. Podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 60282571 bolo zistené, že zmluva bola uzavretá medzi veriteľom Consumer Finance Holding, a.s., a žalovanou a v bode II. sú údaje klienta o zamestnaní, finančnej situácii s tým, že je uvedené IČO žalovanej, základ dane za minulý rok 4.800,- eur, celkové ročné príjmy podľa daňového priznania 27.000,- eur, mesačné finančné výdavky (splátky úverov, hypoték, leasingov) 700,- eur, iné mesačné výdavky (sipo, telefón, náklady na bývanie) 200,- eur. Podľa bodu III. je uvedená pôžička- druh úveru bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 2.500,- eur, celková čiastka 4.326,- eur, celkové náklady spotrebiteľa 1.826,- eur, priemerná hodnota RPMN 18,01 %, odplata 26,98 %, splátka 72,10,- eur, počet splátok 60, prvá splátka splatná dňa 20.11.2015, ďalšie splátky splatné vždy 20.teho dňa v mesiaci, termín konečnej splatnosti 10/2020, RPMN 26,98 %, fixná ročná úroková sadzba 26,98 % a najvyššia prípustná výška odplaty 27 %. Podľa splátkového kalendára, ktorý je súčasťou zmluvy sú uvedené jednotlivé splátky s dátumom splatnosti, výška istiny, úrokov a suma k úhrade.

12. Podľa predžalobnej upomienky zo dňa 25.05.2017 spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., žalovanej oznámila, že eviduje podľa zmluvy zo dňa 12.10.2015 nedoplatok na splátkach v celkovej výške 213,70,- eur a zároveň ju upozornila, že ak do 05.07.2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 03/2017, tak bude oprávnená spoločnosť úver zosplatniť. Žalobca zároveň pripojil doručenkou, podľa ktorej bola zásielka podaná na poštu 31.05.2017 a adresát svojím podpisom potvrdil príjem tejto písomnosti.

13. Podľa oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 20.07.2017 spoločnosť Consumer Finance Holding oznámila žalovanej, že nezaplatila riadne a včas dlžné splátky a tak oznamuje, že dlh z úverovej zmluvy sa stal splatným v celom rozsahu naraz a dlžná čiastka je suma 2.299,97,- eur a žiada zaplatiť dlžnú sumu.

14. Podľa prehľadu splátok a úhrad sú uvedené jednotlivé splátky spolu s dátumom úhrady a výškou úhrady a dlžným zostatkom. Podľa prehľadu sú spolu úhrady suma 1.156,20,- eur a spolu splátky suma 3.455,87,- eur.

15. Podľa notárskej zápisnice H., H., H. bolo zistené, že notárska zápisnica bola spísaná 11.12.2017 a účastníci požiadali o spísanie právneho úkonu: Projekt rozdelenia zlúčením, uzavretý dňa 11.12.2017 medzi spoločnosťami Consumer Finance Holding, a.s., ako zanikajúcou spoločnosťou a Všeobecnou úverovou bankou, a.s., a VUB Leasing, a.s., ako nástupníckymi spoločnosťami.

16. Podľa oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 26.08.2020 spoločnosť VUB, a.s., žalovanej oznámila, že ku dňu 21.08.2020 postúpila svoju pohľadávku zo zmluvy uzavretej dňa 12.10.2015 na žalobcu.

17. Podľa Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 bolo zistené, že zmluva bola uzavretá medzi spoločnosťami Consumer Finance Holding, a.s., Všeobecná úverová banka, a.s., a spoločnosťou Intrum Justitia Slovakia, s.r.o.

18. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

19. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení do 22.12.2015 spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

20. Podľa § 2 citovaného zákona, na účely tohto zákona sa rozumie:

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

21. Podľa § 9 ods. 1 citovaného zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

22. Podľa § 7 ods. 1 citovaného zákona veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

23. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

24. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

25. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení

úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

26. Podľa § 524 ods. 1, 2 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

27. Podľa § 92 ods. 8 veta prvá, druhá zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient, nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke, alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu, ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka, alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu, vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok.

28. Podľa rozsudku Okresného súdu E. č.k. 27Csp/20/2020-131 zo dňa 9.6.2021 súd žalobe vyhovel a rozhodol tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 2.299,67 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne odo dňa 26.7.2017 do zaplatenia, všetko v lehote do 3 dní po právoplatnosti rozsudku a žalobcovi bola priznaná náhrada trov konania v rozsahu 100%.

29. Podľa uznesenia Krajského súdu v E. č.k. 8CoCsp/35/2022-178 zo dňa 31.5.2023 bol rozsudok okresného súdu zrušený a vec vrátená okresnému súdu na ďalšie konanie.

30. Na základe vykonaného dokazovania mal súd nesporne preukázané, že spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzavreli spolu dňa 12.10.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej veriteľ žalovanej poskytol úver vo výške 2.500,- eur. Tieto skutočnosti neboli sporné, a nenamietala ich ani žalovaná. Podľa oboznámenia zmluvy súd dospel k takému záveru, že táto bola uzavretá v zmysle § 497 a nasledujúce Obchodného zákonníka, ako zmluva o úvere, a zároveň spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., bola veriteľom ako právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, a žalovaná bola spotrebiteľom ako fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania tak, ako to vyplýva podľa § 2 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z.z. Podľa tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa teda veriteľ zaviazal poskytnúť žalovanej ako spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a žalovaná sa zároveň zaviazala poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady tak, ako je zmluva o spotrebiteľskom úvere definovaná v § 2 písm. d) citovaného zákona a nesporné bolo aj to, že predmetom bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru, teda dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy. Súd zároveň skúmal, či táto zmluva spĺňa všetky náležitosti tak, ako sú uvedené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. a dospel k takému záveru, že zmluva obsahuje všetky podstatné náležitosti, ktoré sú dostatočne a riadne špecifikované v zmluve. Podľa tejto zmluvy sa žalovaná zaviazala vrátiť finančné prostriedky v 60 pravidelných mesačných splátkach vo výške 72,10,- eur s tým, že celková čiastka, ktorú sa zaviazala zaplatiť bola suma 4.326,- eur. Zároveň bol dohodnutý úrok vo výške 26,98, % a ročná percentuálna miera nákladov vo výške 26,98 %, totožne, ako dohodnutá úroková sadzba.

31. Súd pri rozhodovaní v súlade s ustanovením § 391 ods. 2 CSP podľa ktorého, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, vychádzal z právneho názoru, kde sa konštatuje, že na splnenie predpokladov zosplatnenia úveru je nevyhnutné splnenie podmienok podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Toto umožňuje predčasné zosplatnenie úveru uplatniť až po trojmesačnom omeškaní s niektorou splátkou, pričom práve táto splátka je tou, pre nesplnenie ktorej sa stane zročným celý dlh. Právny predchodca žalobcu upozornil žalovanú výzvou zo dňa 25.5.2017 a zároveň ju upozornil na oprávnenie úver zosplatiť a úver predčasne zosplatiť ku dňu 19.7.2017 o čom mal žalovanú informovať

listom zo dňa 20.7.2017. Krajský súd sa nestotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že na platné zosplatnenie úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 OZ je postačujúce doručenie výzvy podľa § 53 ods. 9 a že zo žiadneho zákonného ustanovenia nevyplýva, že zosplatnenie, respektíve oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti musí byť doručené aj spotrebiteľovi. Takýto záver nie je správny. Odvolací súd vyslovil názor, že nielen písomné upozornenie a výzva na úhradu dlžnej sumy podľa § 53 ods. 9 OZ, ale aj realizácia práva veriteľa na predčasné zosplatnenie úveru, ktorý sa mal uhrádzať v splátkach, a to z dôvodu neplnenia povinností zo strany dlžníka má povahu jednostranného právneho úkonu adresovaného dlžníkovi – žalovanej. Zosplatnenie úveru je právom (nie však povinnosťou) veriteľa, ktoré právo je viazané na prejav vôle veriteľa voči dlžníkovi, že takéto právo si aj uplatní. Musí ísť o taký prejav vôle realizovaný rozpoznateľným spôsobom navonok voči jeho adresátovi, to znamená o také uplatnenie tohto práva, ktoré je adresované dlžníkovi a ktoré je zároveň veriteľom realizované v zmysle zákonných podmienok. Podľa § 565 posledná veta OZ vyplýva, že toto právo veriteľa je možné uplatniť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Ďalej z odôvodnenia uznesenia KS v E. č.k. 8CoCsp/35/2022-178 zo dňa 31.5.2023 vyplýva, že aj keď si zmluvné strany v článku IX. Zmluvné podmienky, v bode 9.2 dohodli právo veriteľa na predčasné zosplatnenie úveru, avšak výhradne za splnenia zákonných podmienok podľa § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ teda bola žalovaná v omeškaní s úhradou splátky splatnej dňa 20.3.2017, na ktorej úhradu bola žalovaná upozornená výzvou zo dňa 25.5.2017 tak potom mohol právny predchodca žalobcu uplatniť právo na zosplatnenie úveru pre omeškanie tejto splátky po uplynutí troch mesiacov jej omeškania, to znamená najskôr po 20.6.2017, avšak zároveň najneskôr do 19.7.2017, t. j. do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. V danom prípade však právny predchodca žalobcu takto nepostupoval. Právny predchodca žalobcu vôľu zosplatniť úver vyjadril až dňa 20.7.2017, to znamená až v deň splatnosti splátky nasledujúcej po uplynutí troch mesiacov od splátky, pre nesplnenie ktorej mal úver zosplatniť. V danom prípade jediným listinným dokladom o tom, že právny predchodca žalobcu k dátumu 19.7.2017 úver poskytnutý žalovanej zosplatnil, je oznámenie zo dňa 20.7.2017. Ohľadne doručenia tohto oznámenia žalovanej žalobca ale neuniesol dôkazné bremeno, pretože nepripojil do spisu doručenkú, respektíve iný doklad preukazujúci z jeho strany tú skutočnosť, že by sa predmetné oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru dostalo do dispozičnej sféry žalovanej a nepreukázal ani len jeho odoslanie žalovanej. Krajský súd ďalej konštatuje, že vychádzajúc z uvedeného je potrebné prijať ten záver, že nedošlo (zatiaľ) ku kumulatívnemu splneniu dvoch podmienok potrebných k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Právne relevantné a zároveň aj objektívne posúdenie vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru má v konečnom dôsledku vplyv aj na posúdenie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v danom spore a to vzhľadom na ustanovenie § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách ako aj § 17 zák. č. 129/2010 Z.z. V tejto súvislosti krajský súd konštatoval, že v ďalšom konaní bude úlohou súdu prvej inštancie zaoberať sa predovšetkým tým, či žalobca preukáže splnenie zákonných podmienok pre platné postúpenie bankovej pohľadávky z hľadiska ustanovenia § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. a až následne vyhodnotiť nárok žalobcu na uplatnené plnenie. Nakoľko žalovaná poprela doručenie vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, tak žalobca bol povinný podoprieť svoje tvrdenia dôkazmi. Zároveň krajský súd pokiaľ ide o posudzovanie odbornej starostlivosti konštatoval, že nepostačuje iba uspokojenie sa s údajmi získanými od dlžníka, ale aj samotný veriteľ je povinný aktívne zisťovať podľa príslušnej databázy objektívne zistiteľné údaje, ktoré preukazujú bonitu, respektíve solventnosť žalovanej. Žalobca tieto svoje tvrdenia však žiadnym spôsobom nepreukázal, keď vo vyjadrení k odporu žalovanej uviedol, že pred poskytnutím úveru skúmal prostredníctvom sociálnej poisťovne príjmy, výdavky a trvanie zamestnania a overil počet úverov klienta v bankových a nebankových registroch s tým, že predkladá doklady preukazujúce skúmanie bonity žalovanej právnym predchodcom, avšak žiadne takéto doklady predložené ani uvedené neboli. Krajský súd konštatuje, že teda povinnosťou súdu prvej inštancie je zaoberať sa aj splnením povinnosti veriteľa podľa § 7 zák. č. 129/2010 Z.z.

32. V danom prípade napriek právnemu názoru, ktorý bol jednoznačne vyslovený v zrušujúcom uznesení Krajského súdu v E. č.k. 8CoCsp/35/2022-178 zo dňa 31.5.2023 žalobca sa len vyjadril a poukázal na rozhodnutia iných súdov, ale nepredložil žiaden dôkaz o tom, že oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti zo dňa 20.7.2017 bolo doručené žalovanej, respektíve dostalo sa do jej dispozičnej sféry, pretože žalovaná prevzatie tejto písomnosti poprela. Zároveň nebol predložený ani žiaden dôkaz o tom, že žalobca si splnil povinnosti veriteľa podľa § 7 zák. č. 129/2010 Z.z. a žalobca len poukázal na údaje, ktoré sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere, ktorú podpísala žalovaná.

33. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti v súlade s právnym názorom tak, ako bol vyslovený krajským súdom v uznesení č.k. 8CoCsp/35/2022-178 zo dňa 31.5.2023 súd dospel k takému záveru, že žalobca, na ktorom bolo dôkazné bremeno nepreukázal podstatnú skutočnosť a to, že došlo ku kumulatívne splneniu dvoch podmienok potrebných k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, tak ako to vyplýva z § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka a teda súd konštatuje, že nebolo preukázané platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru právnym predchodcom žalobcu, čo má za následok, že nemohlo dôjsť ani k splneniu zákonných podmienok podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách v zmysle ktorého možno postúpiť len splatnú pohľadávku a zároveň neboli splnené ani podmienky § 17 zák. č. 129/2010 Z.z. Zároveň žalobca neunesol dôkazné bremeno ani v tom, že právny predchodca žalobcu splnil povinnosti veriteľa podľa § 7 ods. 1 zák.č. 129/2010 Z.z., čo má za následok, že mu nevzniklo právo domáhať sa od žalovanej jednorazového splatenia spotrebiteľského úveru, ako vyplýva z § 11 ods.2 cit. zákona. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd žalobu zamietol v celom rozsahu z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, ktorú tento odvodzoval od zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorá bola uzavretá s veriteľom VÚB a.s. ako rámcová zmluva zo dňa 30.11.2017 a podľa oznámenia o postúpení táto pohľadávka bola postúpená na žalobcu ku dňu 21.8.2020. Pretože nebolo preukázané platné postúpenie splatnej pohľadávky voči žalovanej na žalobcu, tak súd konštatuje, že žalobca nemá oprávnenie, ktoré vyplýva z hmotného práva, a tak možno konštatovať, že nie je splnená podmienka aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. V sporovom súdnom konaní súd skúma túto vecnú legitímáciu z úradnej povinnosti a pretože dôkazné bremeno na preukázanie splnenia podmienok platného zosplatnenia úveru podľa § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka a následne platného postúpenia pohľadávky na žalobcu zaťažuje žalobcu a tento nepredložil také dôkazy, na základe ktorých by bolo preukázané platné zosplatnenie úveru a následne platné postúpenie pohľadávky, a tak neunesol dôkazné bremeno splnenia podmienok podľa ustanovenia § 92 ods. 8 veta prvá zák. č. 483/2001 Z.z. a zároveň splnenie podmienky § 17 zák. č. 129/2010 Z.z., tak z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie, súd žalobu v celom rozsahu zamietol. Na základe týchto skutočností súd ani neskúmal, či sú splnené ďalšie náležitosti spotrebiteľského úveru tak, ako tieto namietala žalovaná v konaní, a ani bližšie sa nezaoberal vzhľadom na námietku premlčania práve z dôvodu, že žaloba bola v celom rozsahu zamietnutá pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

34. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

35. Žalovaná mala vo veci plný úspech, keďže súd žalobu v celom rozsahu zamietol a tak podľa citovaného ustanovenia bola žalovanej priznaná náhrada trov konania v rozsahu 100%.

Poučenie:

27Csp/20/2020

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Žiline prostredníctvom Okresného súdu Žilina.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.